

В. В. Кузик

Луньов Святослав Ігорович

ЛУНЬОВ Святослав Ігорович (19. 04. 1964, Київ) – композитор, педагог. Член НСКУ (1994). Лауреат Всеукр. конкурсу студентів-композиторів ім. С. Рахманінова (Київ, 1992, 1-а премія). Премії ім. Л. Ревуцького (1997), ім. Б. Лятошинського (2007). Закін. Київ. інститут харчової промисловості (1986), консерваторію (1993; кл. [Л. Колодуба](#)). Відтоді працював викл. Київ. дит. школи мистецтв № 2; від 1999 – у Нац. муз. академії України (Київ): від 2005 – старший викладач кафедри композиції, інструментування та комп'ютер. технологій.

Основні твори

опера «Москва–Петушки» (за В. Єрофєєвим, 1992–2002); кантата «Венера» (сл. Е. Верхарна, 1994); для камер. ансамблю – «Коани» (для 5-ти виконавців, 2000); для симф. оркестру – «Станси» (1994); для фортепіано з оркестром – «Процес» (1993); для голосу і камер. оркестру – «Погано темперовані пісні» (сл. Л. Кареліна за казкою Л. Керрола «Аліса в Країні чудес», 1997); Струн. квартет (1989); для фортепіано, органа і струнних – «Trias» (1999); для квінтету духових інструментів – «Гра» (1989); для фортепіано – 10 прелюдій (1989); для баритона, віолончелі і фортепіано – вокал. цикл «Чорне тріо» (1991, сл. Й. Бродського); для 2-х фортепіано – «Нові російські танці» (2000–02); романси на сл. Ф. Гарсія Лорки, М. Рільке.

Рекомендована література

1. Десятерик Д. Святослав Луньов // День. 2006, 3 лют.

Бібліографічний опис:

Луцьов Святослав Ігорович / В. В. Кузик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59295>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).